

Van de schrijver van Niek de Groot

Lincoln Peirce



SAM en de schaduwridders



'Epische humor!' - JEFF KINNEY, 'Fantastisch! Ik vind het geweldig!' - DAV PILKEY,
schrijver van HET LEVEN VAN EEN LOSER

schrijver van KAPITEIN ONDERBROEK

Sam en de schaduwrijders

Lincoln Peirce



UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

Beste lezer,



Sam	De schaduwriders	Murmelijn
Leerling-minstrel	Vrolijke bende van buitenbeentjes	Gepensioneerde magiër
<p>Maar ik wil RIDDER worden!</p>	<p>Pardon? Gak.</p>	<p>Pokus-poef!</p>

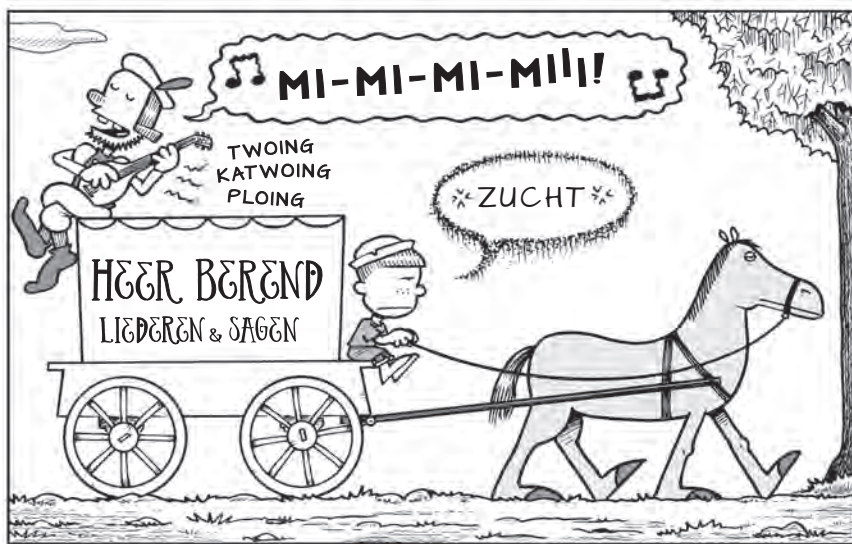
Brutus	
<p>Wrede koning</p> <p>JULLIE KOPPEN ERAF! NU!!</p>	<p>Dit boek heeft alles: actie, avontuur, spanning en ontelbaar veel hilarische grappen!</p> <p>BRRRUL! Er komt zelfs een echte DRAAK in voor!</p>



Niek de Groot



Ik ga je iets verklappen: het leven van een minstreel is nogal stom.



Je weet wel wat een minstrel is, toch? Dat is een rondreizende artiest. Even voor de duidelijkheid: mijn oom Berend is de minstrel van ons tweeën, niet ik. Hij zingt en jongleert, en ik hou hem gezelschap.



Eigenlijk ben ik zijn leerling. Ik moet oefenen op de luit (dat instrument van hem dat eruitziet als een enorme kippenbout) en alle liedjes uit mijn hoofd leren, zodat ik het kan overnemen als oom Berend een stemband verrekt, of zo. Er is alleen één probleem:



Waarom niet? Ten eerste omdat je altijd onderweg bent. Dat is supersaai. Ten tweede is het moeilijk om vrienden te maken als je steeds van dorp naar dorp

trekt. Bovendien is onze wagen niet bepaald een viersterrenhotel. En o ja, we leven...

In de MIDDELEEUWEN!

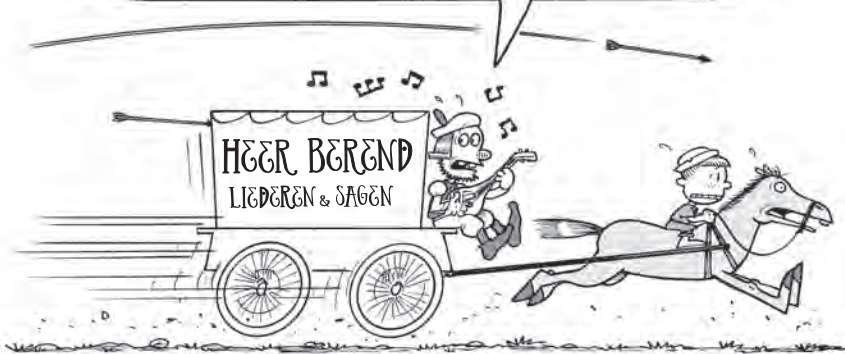
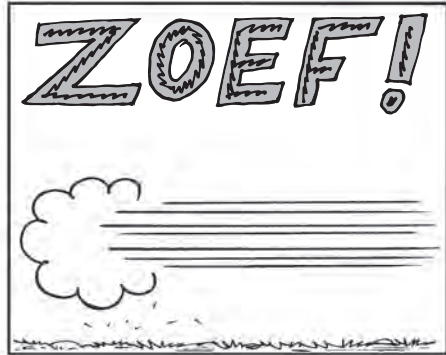
Yep, in de veertiende eeuw om precies te zijn. Heel veel belangrijke dingen zijn nog helemaal niet uitgevonden. Zoals asfaltwegen, de tandenborstel en iets handigs wat 'riolering' heet. Het leven van een minstreel is best zwaar en – sorry, oom Berend – ik denk niet dat een paar liedjes en een slappe goocheltruc dat goed kunnen maken.



Ik zal even uitleggen hoe een dag van een minstreel eruit HOORT te zien. Je rolt een of ander dorp binnen. Er komen toeschouwers op je kar af. Je geeft een showtje weg. De toeschouwers applaudisseren en gooien geld in je mandje. Daarmee koop je eten en zo voorkom je dat je verhongert.

Niet echt ingewikkeld, hè? Het is een simpele vorm van zakendoen. Helaas is oom Berend een beroerde zakenman. Hij denkt niet aan geld verdienen, want daar is hij veel te verstrooid voor.





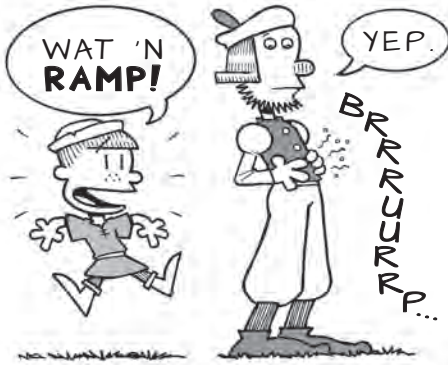
Dit overkomt ons vaak. Het is niet zo dat iedereen meteen begint te schieten zodra we verschijnen, maar we krijgen meer pijlen naar ons hoofd dan je zou denken. Blijkbaar worden mensen boos als ze vreemdelingen over hun grondgebied zien trekken. Of ze vinden oom Berends gezang niet om aan te horen. Hoe dan ook: wanneer we heer Schietgraag afgeschud hebben, is het al bijna donker.



Ik vind het prima. We zetten de wagen stil tussen de bomen en ik span het paard uit. 'Zal ik vuur maken?' vraag ik.



Oom Berend kijkt me onbeholpen aan. 'Ik... eh... heb de kool laten vallen toen we moesten vluchten,' zegt hij. 'Ik vrees dat we vanavond geen stoofpot eten.'



Eh, fijn dat hij zo optimistisch is, maar...



Komt het even goed uit dat ik kampioen boomklimmen ben. Dit klusje is zo geklaard. Ik klauter omhoog tussen de dikke takken en oom Berend gaat beneden klaarstaan.



'Aha!' reageert oom Berend enthousiast.





Ik ben ineens supernieuwsgierig naar zijn verhaal. 'MOEST u vertrekken? Hoe bedoelt u?'

'Er stond me iets afschuwelijks te wachten,' antwoordt oom Berend. Hij rilt erbij. 'Als ik in Idyllië was gebleven, Sam, dan was ik nu waarschijnlijk een...'



DAT WAS
VAST NIET
ALLES!



WAAROM zou u
RIDDER MOETEN
WORDEN?

LANG VERHAAL.



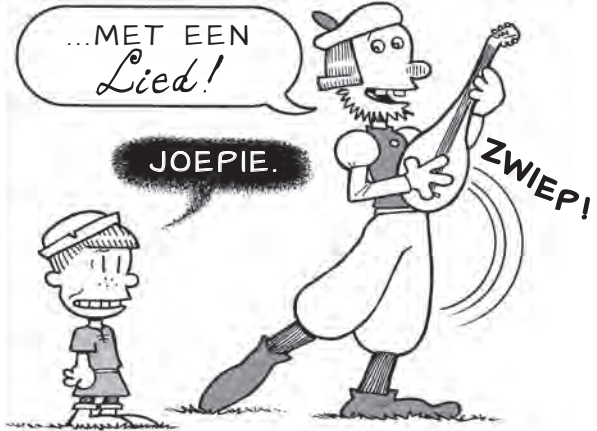
DAT KAN IK
HET BESTE
UITLEGGEN...



...MET EEN
Lied!

JOEPIE.

ZWIEP!



OOOOOOO...
LUISTERT EN
HUIVERT BIJ DIT -

TWOING!



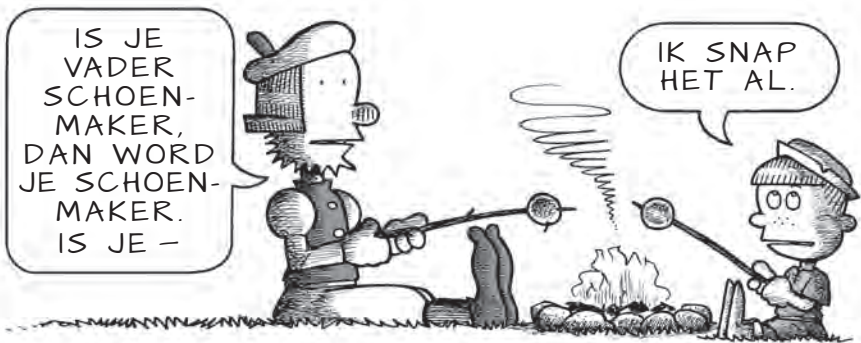
GETS.

SNAAR
GEKNAPT.





‘In Idyllië,’ begint oom Berend, ‘leren alle jongens vanaf hun tiende verjaardag een vak. Meestal dat van hun vader. Dus als je vader bakker is, dan word jij ook bakker. Is je vader molenaar, dan word je molenaar.’



‘MIJN vader was ridder,’ gaat hij verder. ‘Niet dat hij veel voorstelde, hoor. Hij was niet meer dan een wapenknecht. Maar hij kon niet wachten om me naar de ridderschool te sturen.’

Mijn mond valt zo ver open dat ik mijn kin bijna brand aan het vuur. ‘Was er een SCHOOL voor RIDDERS?’

Oom Berend knikt. 'Reken maar. Daar leerde je alles wat bij het riddervak hoort.'



'Meent u dat nou?' stamel ik. 'WAAROM NIET?'

DENK AAN ALLE **AVONTUREN**
DIE U HAD KUNNEN BELEVEN!



Oom Berend schudt zijn hoofd. 'Ik gaf niks om avonturen. Ik had beslist geen zin om het koekje bij de koffie van een of andere draak te worden.'

IK WILDE ONDER DIE RIDDERSCHOOL
UIT KOMEN... EN DAT **LUKTE!**





'Toen ik hem zag optreden, zei ik tegen mezelf: met DIT vak kan ik mijn brood verdienen!'

'Omdat de toeschouwers hem betaalden?'



'Maar waar het om ging, is dat hij me als leerling aannam! Ik verliet Idyllië en keerde nooit meer terug. Mijn carrière als minstrel was begonnen...'



Ja, ik applaudisdeer. In vergelijking met oom Berends poppenkastvoorstelling was dit verhaal een absolute knaller. 'Hebt u ooit spijt gehad dat u geen ridder bent geworden?' vraag ik.

'Nooit. Zelfs op mijn tiende wist ik dat ik het niet wou.'



'Natuurlijk, goede man,' antwoordt oom Berend. 'We hebben appels. Neem zoveel u wilt.' Hij steekt zijn hand uit, maar de vreemdeling schudt hem niet. In plaats daarvan trekt hij iets scherp en glimmends uit een plooi van zijn kleren.

'Die rottige appels mag je houden,' gromt hij.





www.graphic-novels.nl
www.defonteinkinderboeken.nl

Oorspronkelijke titel: *Max and the Midknights*
Verschenen bij Random House Children's Books
© 2019 Lincoln Peirce

Voor deze uitgave:

© 2019 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Anne Douqué

Omslagafbeelding en illustraties: Lincoln Peirce

Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4745 6 (e-book 978 90 261 4746 3)

NUR 282, 283